

MUŽ, CEZ KTORÉHO PRIŠLO VANUTIE NEBESKÉHO VETRA

George

* 16. december 1714

† 30. september 1770

Whitefield

HLAVNÁ POSTAVA VEĽKÉHO PREBUDENIA

Veľké prebudenie v Amerike a jej hlavný hýbateľ

V 30. rokoch 18. storočia za veľkou mlákou, v Amerike nastalo Veľké prebudenie.

Dôsledkom nových vedeckých prúdov a osvietenstva, došlo k veľkému odpadnutiu od viery. Puritánski a kvakerskí kazatelia z Bostonu a Filadelfie, presvedčení o tom, že Boh schvaľuje prosperitu, dovolili svojim ovečkám prosperovať. Ľudia sa prestávali zaujímať o Boha, Bibliu, vieru, duchovné a Božie veci vôbec. Začali sa naháňať za svet-skými ziskami. Vzdelané triedy začali upadať do deizmu a skepticismu. Ľudia, opití mamonom, naháňajúci sa divoko za pominutelným pozemským ziskom, sa dostali mimo cirkvi a upadali do primitívneho a bezbožného života, takmer nelíšiaceho sa od života divochov a zvierat, ako to pomenovali doboví autori.

Medzi mladými v meste vládla prostopašnosť, mnohí prepadli nočnému túlavému životu, návštevám krčiem a barov a oplzlým praktikám. Tí najaktívnejší v tomto spôsobe života svojim zlým príkladom mimoriadne kazili iných. A predstav si, toto, čo teraz čítaš, nie je z nejakej náboženskej učebnice, časopisu, príručky nejakej cirkvi, katechizmu, ale opis stavu spoločnosti v USA v 18. storočí, ktorý pochádza zo svetskej sekularizovanej knihy dejín USA.

Tieto slová prekvapivo veľmi presne opisujú stav našej spoločnosti v dnešných dňoch.

Amerika bola pripravená na Boží zásah - na Veľké prebudenie. Začala sa mohutná vlna evanjelizácie, ktorá sa v niekoľkých nasledujúcich rokoch prehnať kolóniami z jedného konca Ameriky na druhý koniec. Bolo to prvé masové hnutie v Amerike.

Verím, že aj Slovensko je pripravené na svoje Veľké prebudenie. Závan Božieho Ducha prišiel z druhej strany oceánu, z Veľkej Británie príchodom bratov Charlesa a Johna Wesleyovcov a Georga Whitefielda. Vo Veľkej Británii prebiehalo nádherné metodistické hnutie, ktoré bolo reakciou na duchovnú apatiu a materializmus, ktoré boli pre Anglicko v 18. storočí, podobne ako v Amerike, typické. Na Vysokej škole Kristovej cirkvi na Oxfordskej univerzite v roku 1727, bratia Wesleyovci okolo seba zhromaždili takzvaný Oxfordský svätý klub. Jeho členom bol aj George Whitefield.

Určite budeme o bratoch Wesleyovcoch, zakladateľoch nádherného metodistického hnutia, hovoriť, pretože to boli Boží mužovia poslaní Bohom do sveta, v ktorom chýbal

hlas
VIERY

živý Boh, spasenie, živá viera. Napriek tomu, že oficiálne bolo Anglicko kresťanskou krajinou, v ktorej bola inštitucionalizovaná štátna anglikánska cirkev, ktorej hlavou bol anglický kráľ, prípadne kráľovná. Títo, Bohom mocne pomazaní a používaní mužovia zakladali po celej krajine metodistické kluby, kde nadšene kázali evanjelium. Prenasledovaní oficiálnou cirkevnou organizáciou, rozišli sa s anglikánskou cirkvou a vznikla nádherná metodistická cirkev. Odišli na misiu do Ameriky, do Georgie. Boli presvedčení, že Boh si ich chce používať na oboch brehoch Atlantiku. Kolónie našli v presne takom istom stave, ako doma v Anglicku. Presne tak, ako je to opísané aj vo svetských dejinách USA, spomenuli sme to vyššie. Títo traja anglickí gentlemani, zapálení pre Boha, prišli do Georgie v roku 1730. Začali šíriť svoje poslanstvo - evanjelium, Božie slovo a vieru v Amerike.

Európania prišli po prvýkrát do Nového sveta začiatkom 16.storočia a kázali evanjelium a Krista pôvodným domorodým obyvateľom Ameriky. Teraz bola potreba opäť zvestovať a zapáliť vieru v ľuďoch, v etablovaných kresťanských cirkvách a denomináciách, lebo duchovný stav v Amerike, vyššie opísaný, bol žalostný.

Velké prebudenie - Great Awakening - George Whitefield káže na kopci

Traja gentlemani - Boží mužovia sa o chvíľu rozšli pre rozdielne názory v otázke predes-tinácie (predurčenie - pozn. autora - aj o tom budeme písať). Začalo sa veľké prebudenie známe pod názvom Great Awakening! Skutočným hýbatelom Veľkého prebudenia bol práve 27 ročný kazateľ a evanjelista, Georg Whitefield, ako to píše aj vo svetských dejinách. Boh si ho mocne používal. Začalo sa obdobie obrovských masových evanjelizácií, na ktorých sa ľudia obracali k Bohu. Nevidané masové evanjeliové prebudenie - hnutie, ktoré ešte nikdy dovtedy nebolo v Amerike a dlho potom takisto nie. Boh ho pripravil na službu a vyzbrojil prekrásnym pomazaním, charakterom a jedinečnou metódou kázania, kvôli ktorej bol taký úspešný v službe. Je zaujímavé, že vlastnosti, metódu a štýl kázania, tohto Bohom mimoriadne obdareného ka-zateľa, ktorého Boh pre jeho metódu a štýl kázania, ktorým ho On obdaroval, miloval a

mocne používal, veľmi intenzívne taja u nás na všetkých teologických i protestantských biblických školách napriek tomu, že ešte aj svetskí autori sa vyjadrujú s obdivom o mimoriadne úspešnej službe tohto Bohom používaného muža. Boh skrze jeho službu otriasol Amerikou a zachránil státisíce ľudí, zmenil výzor celej Ameriky. Pretože kázal to, čo chcel Boh, aby kázal a tak, ako kázal.

Náboženský, neslobodní ľudia, poviazaní povrazmi záhrobnej náboženskej zbožnosti, predpísanej vlastnou denomináciou, musia cez zuby uznať, že Veľké prebudenie prebehlo práve skrze službu Georga Whitefielda, nemôžu ho vynechať z dejín, jednoducho sa to nedá. Keďže nedokážu slúžiť v takom pomazaní a v takej slobode, v ktorej prúdil Whitefield, nazývajú ho kontroverzným kazateľom. Musia zakryť svoju skostnatenosť a neschopnosť slúžiť v takej nádhernej radostnej slobode, v ktorej slúžil brat Whitefield.

O tomto skvelom mužovi som kázal už pred vyše dvadsiatimi rokmi a cítil som potrebu a zároveň túžbu dať možnosť nášmu národu poznať jeho mimoriadnu a jedinečnú službu, osobnosť, o ktorej tak výdatne mlčia všetci duchovní v našej krajine, dokonca aj bratia protestanti. Alebo, ak ho aj spomínajú, tak bez charakteristických črt jeho osobnosti, služby a pomazania, spočívajúceho na jeho službe biblických rozmerov, so zámerom kreovať ľudí k obrazu svojho náboženského presvedčenia. A práve pre tieto atribúty jeho služby, ktoré tak vehementne taja, mohlo prebehnúť to Veľké prebudenie - Great Awakening, ktorého výsledkom bolo prekrásne, mohutné prebudenie.

Teda, hlavnou postavou Veľkého prebudenia v anglo-amerických kolóniách bol práve Whitefield. Musíme tomu porozumieť, aby náboženský manipulátori nemohli svojimi interpretáciami uhasiť oheň viery v ľudoch, túžiacich po prebudení, po evanjeliu hlášanom v moci Božej a skutočnom živote s Bohom. Kde prišiel Whitefield, tam to začalo žiť, vzniklo prebudenie. Pozrime sa do života tohto Božieho muža, ktorého v kolóniách predchádzala povest' „okúzľujúceho“ (zámerne som použil nami, kresťanmi nepoužívaný výraz prevzatý z knihy Dejiny Spojených Štátov Amerických, aby som poukázal na to, že ešte aj svet si váži a vysoko vyzdvihuje službu, osobnosť, vplyv a úspechy tohto evanjelistu; na rozdiel od tvrdošijných náboženských interpretátorov, ktorí sa nevedia zmieriť s tým, že Boh takto môže a chce pracovať cez človeka) evanjelistu wesleyánskeho duchovného obrodenia.

Ťažký začiatok je spravidla cesta k Bohu a službe

Veľakrát to chceme mať v živote ľahké. Život s Bohom na zemi si predstavujeme ako prechádzku rajskou záhradou, ako život v bavlnke, bez problémov, prekážok, ťažkostí. Len požehnanie a požehnanie a požehnanie. Je to neodškriepiteľná veľká biblická pravda, že Boh je žehnajúci Boh a Jeho ľud je a má byť požehnaný. Má byť požehnaný, áno, ak niekto má byť požehnaný, tak to je Boží ľud - kresťania.

Gloucester na Southgate Street, hostinec s názvom Bell

Whitefieldova krypta

Ale požehnanie je v prvom rade, samozrejme, dar Boží, ktorý si nemôžeme zaslúžiť a je nám podávaný nie pre naše zásluhy, ale jedine pre zásluhy Božieho syna Ježiša Krista, pre Jeho vykupiteľské dielo. Je aj však dôsledkom života v službe lásky. Nech nikto nehovorí, že je vďačný Kristovi a Bohu, že miluje Boha, keď nemá túžbu patriť celý Bohu a z lásky Mu slúžiť najlepšie, ako vie. Potom, čo poznal, že je kúpený za veľmi veľkú cenu vyliatej krvi Syna Božieho. Tak, ako sú kľiatby dôsledkom neochoty človeka slúžiť Bohu s radosťou majú všetkého množstvo, tak presne opakom je požehnanie, ktoré je dôsledkom práve toho, že človek slúži s láskou a radosťou a ochotou srdca Bohu majú množstvo požehnaní. Neslúži preto, že sa bojí, jeho motívom nie je strach. Neslúži zákonickým spôsobom, ako niekto, kto musí, lebo je pod zákonom. Tiež neslúži preto, aby získal zásluhy, tie mu získal Ježiš Kristus. Neslúži preto, aby si nahromadil množstvo všetkého, motívom človeka nie je zisk. Ale slúži z lásky Otcovi, lebo miluje a chce a túži Bohu slúžiť ako syn Otcovi. A Boh - Otec ho preto žehná svojimi požehnaniami

... požehnaní prídu do života človeka, že ani nevie ako, lebo verí, miluje a z lásky túži slúžiť novozákonným spôsobom Bohu. Zem vydáva úrodu ani nevie ako, hovorí Pán Ježiš.

“preto, že si neslúžil Hospodinovi, svojmu Bohu, s radosťou a ochotou srdca majú všetkého množstvo.

A preto budeš slúžiť svojim nepriateľom, tomu, ktorého pošle na teba Hospodin, o hlade a smäde, v nahote a v nedostatku všetkého potrebného a vložíš železné jarmo na tvoju šíju, a to tak, dokiaľ ťa nezahladí.”

5M.28:47- 48

“A budú moji, hovorí Hospodin Zástupcov, na deň, ktorý ja učiním, zvláštnym vlastníctvom, a zľutujem sa nad nimi, jako sa zľutuje človek nad svojím synom, ktorý mu slúži.

Vtedy sa navrátite a budete vidieť rozdiel medzi spravodlivým a bezbožným, medzi tým, kto slúži Bohu, a tým, kto mu neslúži.”

Mal. 3:17-18

“A vpravd: S kráľovstvom Božím je to tak,

ako keby človek hodil semä na zem

a spával by a vstával vodne i vnoci, a semä by vzhádzalo a rástlo, že sám nevie ako;

lebo zem donáša úrodu sama od seba, najprv bylinu, potom klas a potom plné ovocie v klase.”

Mar.4:26- 28

Tak to bolo aj s Georgom Whitefieldom. Narodil sa 16.decembra 1714 v Anglicku, v Gloucesteri na Southgate Street v hostinci s názvom Bell .

Diabol vedel, že kto bude toto dieťa, tak sa rozhodol zničiť Whitefieldovi život a začal už v detstve. Otec mu zomrel, keď mal len dva roky, zanechajúc jeho matke vdove dobre zabehnutý hostinec, snažiac sa zabezpečiť rodinu najlepšie ako vedel.

Už ako mladý muž túžil slúžiť Bohu. Stratiac pozemského otca v takom útlom veku, našiel ho v osobe dobrého milujúceho Boha . Boh si ho privinul k sebe a začal ho pripravovať do služby. Zrodila sa v ňom túžba stať sa kazateľom. Svoj čas venoval čítaniu Biblie, často

George Whitefield kázal 30-tisícovým davom

ju čítal už ako mladý chlapec neskoro do noci. Už v útlom detstve sa začala u neho prejavovať vášeň a schopnosť pre divadelné vystupovanie, čo sa najviac a veľmi intenzívne prejavilo neskôr v jeho kazateľskej službe. Boh ho vyzbrojil týmito darmi, aby si mohol cez jeho službu pritiahnúť k sebe státisíce duší. Študovať začal na Crypt School v Gloucestri a pokračoval na Vysokej škole Pembroke College v Oxforde. Nemal to ľahké ani na vysokej škole, ba práve naopak. Na vysokú školu sa dostal na štipendium, ako jeden z posledných. Úplne na konci zoznamu prijatých študentov. Lebo pochádzal z veľmi chudobných pomerov a nemal si z čoho platiť študijné náklady. Aby boli nejakým kompenzované jeho náklady na štúdium, musel robiť rôzne služby pre majetnejších študentov z vyššej spoločnosti, zo zámožných rodín. Musel týchto spolužiakov ráno budiť, čistiť im topánky, upratovať ich izby, nosiť knihy do školy. A v mnohých prípadoch im musel napísať aj ich seminárne práce. Ale Georg sa nestážoval, znášal to hrdinsky, ba čo viac, zobral to ako službu a robil to aj rád. Boh ho pripravoval aj týmto spôsobom na nádhernú vznešenú službu hlásania evanjelia. Krátko pred nástupom na štúdiá do Oxfordu sa znovuzrodil vierou v Ježiša Krista. Práve na Oxforde sa stretol

s bratmi Wesleyovcami. Vzniklo medzi nimi nádherné priateľstvo v Kristovi, ktoré Boh používal na oboch stranách Atlantiku na zasahovanie zástupov evanjeliom Ježiša Krista. Bol členom oxfordského univerzitného Klubu svätých a vášnivo kázal evanjelium. Po skončení štúdiá ho biskup z Gloucestera vysvätil za diakona. Ešte predtým, ako bol vysvätený za diakona, keď bratia Wesleyovci odišli do Ameriky, prevzal vedenie Oxfordského klubu svätých práve Georg Whitefield. Týždeň po jeho vysvätení slúžil svoje prvé Bohoslužby v kostole St. Mary de Crypt, v jeho domovskom meste Gloucester.

Putujúci kazateľ dorazil do Ameriky - milovaný aj nenávidený, tak vyzerá život Božích služobníkov - všetkých a vždy!
Vanutie nebeského vetra

Do Ameriky, konkrétne do Savannah v Georgii dorazil v roku 1738 ako farár. Keď prišiel, bol toho názoru, že najväčšou potrebou toho miesta je sirotec. Myslel si, že to bude jeho celoživotnou prácou. Odišiel naspäť do Anglicka zozbierať kázaním potrebné peniaze na zriadenie sirotinca. V tomto období sa rozšíril s bratmi Wesleyovcami kvôli rozdielné-

mu chápaniu učenia o predestinácii. Whitefield prijal kalvinský metodizmus, 39 článkov vierovyznania, ktoré sú súčasťou anglikánskej cirkvi, zatiaľ čo bratia Wesleyovci prijali arminianizmus. O týchto veciach si povieme niečo trochu neskôr. Teraz sa sústreďme na jedinečnú službu Whitefielda, ktorej ovocím bolo Veľké prebudenie.

Whitefield nakoniec poznal, že jeho poslaním nie je byť organizátorom, ale jeho úlohou je hlásanie evanjelia. Mal aj silné sociálne cítenie. Ešte v Anglicku pred svojím návratom do Ameriky, pred svojím fascinujúcim evanjelizačným ťažením naprieč americkými kolóniami, kázal baníkom z Kingswoodu na okraji Bristolu. Tí ho nadšene počúvali. Kázal im Božie slovo na otvorenom priestranstve. Jeho štýl bol osobitý, dovtedy nepoznaný, preto sa na ňom mnohí pohoršovali. Tradiční duchovní bránili metodistom a jemu zvlášť, kázať v kostoloch, tak začali kázať na verejných priestranstvách. Evanjelizovali tam, kde pred nimi nikto nekázal, ako Kristus.

A mali úžasné ovocie. Boli nútení sa rozíťť s anglikánskou cirkvou, napriek tomu, že bol v nej vysvätený za kňaza. Dotlačili ich k tomu a tak vznikla metodistická cirkev.

Pred rokom 1740 sa začalo jeho veľké evanjelizačné turné po severoamerických kolóniách.

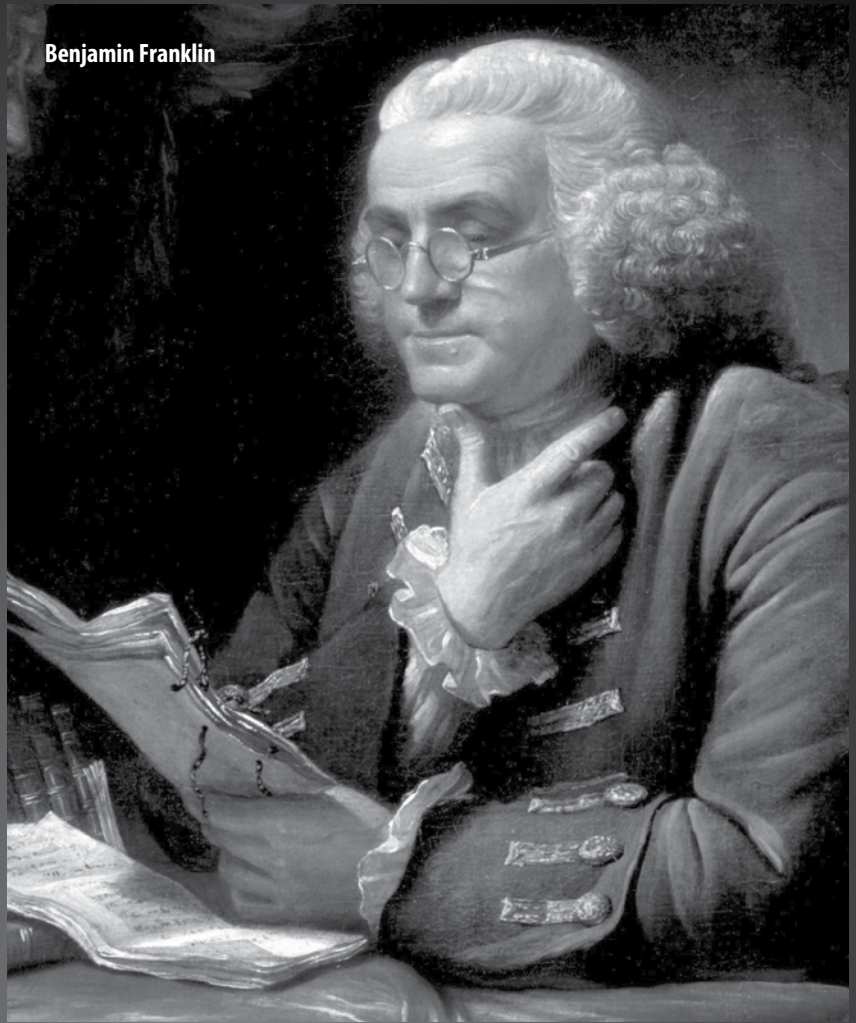
To bol začiatok Veľkého prebudenia. Kázal takmer každý deň, celé mesiace veľkým, mnohotisícovým zástupom ľudí, cestujúc po kolóniách, najmä v Novom Anglicku. Jeho putovanie na koni z New Yorku do Charlestonu bolo najdlhšou cestou bieleho muža na chrbte koňa v Severnej Amerike.

Do Filadelfie prišiel na jeseň roku 1739 a koncom roka už kázal šesťtisícovým zástupom. Po opätovnej návšteve Georgie sa vydal na triumfálne ťaženie na sever do Nového Anglicka. Pritom neustále priťahoval obrovské zástupy ako magnet a ústami svojich súčasníkov rozpúťaval „vanutie nebeského vetra“, Duch Svätý mocne vanul z jeho kázní.

Forma aj obsah jeho kázní šokoval i priťahoval ľudí. Obracali sa v tisícoch. Jeho cieľom a túžbou bolo zapáliť svätý oheň v zomierajúcich amerických kongregáciách. Ponúkal spasenie ako dar, ako veľmi osobný dar a ľudia ho húfne prijímali. Mal svätý hnev na mŕtve bezduché denominácie, v ktorých duchovne podvyživení ľudia zomierali, a preto kázal nekompromisné posolstvo, ktoré znelo ...

...pokračovanie v ďalšom čísle

Benjamin Franklin

Na konci zhromaždenia - vanutie svätého vetra - podte ku Kristovi